

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 5T/124/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115012079
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Evelyn Neglia
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2115012079.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Evelyn Neglia, v trestnej veci obžalovaného N. D., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.05.2021 takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Obžalovaný N. D., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom S. I. č. XX, T.

sa uznáva za vinného, že

od mesiaca jún 2014 až doposiaľ si v mieste bydliska, ani inde na území Slovenskej republiky, ako otec maloletého K. J., nar. XX.XX.XXXX, riadne neplní vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva zo Zákona o rodine, a rozsah ktorej mu bol naposledy určený rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 26P/36/2013-62 zo dňa 28.11.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.12.2013 tak, že mu bolo výživné na mal. Mateja zvýšené na sumu 160,-EUR mesačne, ktoré je povinný platiť vždy do 15.dňa v mesiaci vopred k rukám matky Lucie J., trvalo bytom T., ul. J. č.XXXX/XX, pričom túto povinnosť si od júna 2014 vôbec neplní, hoci vedel o existencii svojej vyživovacej povinnosti a napriek tomu nevyužil všetky svoje schopnosti a možnosti k nájdeniu si stáleho pracovného pomeru, do evidencie uchádzačov o prácu sa nezaevidoval, zamestnal sa až v júli 2015 a napriek tomu, že od tejto doby mal dostatočný príjem, tak si svoju vyživovaciu povinnosť naďalej neplnil, na výživu maloletého syna neprispieval ani iným spôsobom, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške 13.280,-EUR, pričom uvedený skutok spáchal napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Trnava č. k. 2T/32/2014-95 zo dňa 25.03.2014, právoplatným dňa 29.05.2014, uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa §207 ods.1, ods.3 písm. b) Trestného zákona.

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a takýto čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.12.2019,

z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko obžalovaný na výsluchu dňa 25.01.2021 (predmetom ktorého bolo rozhodnutie o zatknutej osobe podľa § 72 ods. 2 a 73 ods. 5 Trestného poriadku) zobral termín hlavného pojednávania na vedomie, pričom bol aj poučený v zmysle § 252 ods. 2 Trestného poriadku, ako aj o náležitostiach ospravedlnenia v intenciiach § 120 ods. 2 Trestného poriadku. Z úradného záznamu zo dňa 19.04.2021 (č.l. 119) vyplýva, že obžalovaný telefonicky oznámil súdu, že má zlomenú nohu a preto sa nemôže dostaviť na hlavné pojednávanie. Bol upozornený, že o tejto skutočnosti musí predložiť lekársku správu, čo však do konania hlavného pojednávania (ani dodatočne) neučinil, preto po vyjadrení procesných strán súd v zmysle § 255 ods. 2 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného. Hlavné pojednávanie súd vykonal v neprítomnosti obžalovaného za splnenia všetkých zákonných podmienok podľa § 252 ods. 2 Tr. por. a § 120 ods. 2 Trestného poriadku. Hlavného pojednávania konaného dňa 05.05.2021 sa obžalovaný nezúčastnil bez riadneho ospravedlnenia (nepredložil lekársku správu), hoci bol riadne a včas predvolaný. Okrem toho je nutné dodať, že obžalovaný bol na výsluchu dňa 25.01.2021 dôrazne upozornený na náležitosti riadneho ospravedlnenia, pričom jeho ospravedlnenie zákonné náležitosti nespĺňalo. Samotné oznámenie obžalovaného, že má zlomenú nohu, súd bez ďalšieho vyjadrenia lekára neakceptuje ako riadne ospravedlnenie.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania a z výsluchu dňa 25.01.2021 za splnenia zákonných podmienok podľa § 258 ods. 4 Tr. por., vypočul svedkyňu Luciu J. a postupom podľa § 269 Tr. por. sa súd oboznámil s rodným listom maloletého K. J., s poručenským rozsudkom Okresného súdu Trnava, ktorý sa týka vyživovacej povinnosti obžalovaného, a so správami na obžalovaného.

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní súd hodnotiac produkované dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a vzájomnej súvislosti v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. dospel bez akýchkoľvek rozumných pochybností k záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete tohto rozsudku, tento naplnia všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona, a dopustil sa ho obžalovaný Peter D., ako všeobecne trestne zodpovedný subjekt.

Rodným listom maloletého Mateja J. nar. XX.XX.XXXX bolo preukázané, že jeho biologickým otcom je obžalovaný N. D.. Ten ako otec bol rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 28.11.2013, sp. zn. 26P/36/2012 zaviazaný prispievať na výživu svojho syna Mateja J. sumou 160 Eur mesačne.

Z výpovede svedkyne Lucie J. vyplynulo, že obžalovaný o svojho syna neprejavuje v podstate žiaden záujem, keďže ho nenavštevuje, nekontaktuje a nezaujíma sa o neho. Za inkriminované obdobie obžalovaný žiadnym spôsobom neprispel na výživu maloletého. Od mesiaca jún 2014 (vrátane) do dňa vyhlásenia tohto rozsudku vznikol dlh na výživnom vo výške 13.280 Eur.

Obžalovaný nepoprel, že je otcom maloletého syna Mateja a nepoprel ani to, že výživné v rozsahu, aký mu bol určený súdom, neplní. Uviedol, že za predchádzajúce neplnenie si vyživovacej povinnosti bol už odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu v Trnave sp.zn. 2T/32/2014 a dlžnú sumu mal vyplatiť do 29.05.2015, ale zatiaľ to navyplatil. Po nadobudnutí právoplatnosti trestného rozkazu 2T/32/2014 pokračoval v neplnení si vyživovacej povinnosti, teda je na výživnom dlžný sumu 2.560 Eur. Bránil sa jedine tvrdením, že výživné neplatí pre vlastnú nepriaznivú finančnú situáciu, nakoľko bol nezamestnaný; od 13.07.2015 si našiel zamestnanie v ŽOS Trnava ako robotník s čistým príjmom cca. 600 eur mesačne (výsluch zo dňa 14.10.2015). Na výsluchu dňa 25.01.2021 (č.l. 108) obžalovaný uviedol, že posledné roky pracoval v Nemecku a v Českej republike. Prišiel na Slovensko, aby si odsedel trest. Asi dva alebo

trikrát poslal matke maloletého po 100,- eur za 5-6 rokov. V Českej republike vykonával prácu brigádne s mesačným príjmom cca 18.000,- CZK, v Nemecku mal pracovnú zmluvu s mesačným príjmom 1800,- Eur. V súčasnosti je bez príjmu 2 týždne, ale v Trnave by sa vedel zamestnať hneď napr. v ŽOS, tam je vyučený, tam by ho zobrali na 100 % s mesačným príjmom cca. 900,- Eur.

Výsledky procesu dokazovania dávajú súdu bezpečný záver na skonštatovanie, že obžalovaný ako všeobecne trestne zodpovedný subjekt s individuálne určenou povinnosťou tým, že najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 ods. 3 písm. b) písm. c) Tr. zák. tak po stránke objektívnej ako i subjektívnej. Z hľadiska zavinenia súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako nepriamy úmysel, pretože obžalovaný vedel, že svojim konaním, resp. opomenutím konania, na ktoré bol povinný, môže spôsobiť porušenie objektu chráneného Trestným zákonom a pre tento prípad s tým bol aj uzročený.

Pri úvahe o druhu a výmere trestu, pri rešpektovaní zásad ukladania trestov tak, ako to predpokladá ustanovenie § 34 Tr. zák., prihliadol súd na spôsob spáchania činu úmyselným konaním obžalovaného nesúceho znaky ľahostajnosti voči vlastnému dieťaťu, následok konania obžalovaného v podobe porušenia druhového objektu chráneného Trestným zákonom, zavinenie vo forme nepriameho úmyslu (§ 15 ods. 1 písm. b) Tr. zák.), pohnútku, existencie jednej poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. /priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne ulutoval/ a jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. /bol už za trestný čin odsúdený/, pričom prihliadol i na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy s tým, že v tomto smere majú nepochybný význam vyjadrenie obžalovaného o posledných zamestnaniach v zahraničí a tiež i údaje vyplývajúce z odpisu jeho registra trestov, z ktorého je zrejmé, že obžalovaný bol doposiaľ už 4-krát súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť, vrátane trestného činu zanedbania povinnej výživy (záznam č. 3 registra trestov). Vychádzajúc z trestnej sadzby ustanovenej v § 207 ods. 3 Tr. zák. (jeden rok až päť rokov) súd nadobudol presvedčenie, že na obžalovaného, ktorý si zjavne vôbec neuvedomuje spoločenskú závažnosť svojho ľahostajného prístupu k rodičovským povinnostiam, je potrebné na dosiahnutie účelu trestu - najmä nápravy obžalovaného, pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, nakoľko podmienené odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp.zn. 2T/32/2014 zrejme nesplnilo svoj účel, keďže obžalovaný podľa vlastného vyjadrenia aj po nadobudnutí právoplatnosti trestného rozkazu pokračoval v neplnení si vyživovacej povinnosti, napriek tomu, že v inkriminovanom období bol zamestnaný v Nemecku a Českej republike.

Súd dodáva, že vzhľadom na obdobie takmer 7 rokov, bol bezpochyby naplnený aj kvalifikačný znak v zmysle § 207 ods. 3 písm. b) s poukazom na § 138 písm. b) trestného zákona, a teda, že čin bol spáchaný závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

Súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody.

Skutkovú vetu tohto rozsudku súd čo do výšky zameškaného výživného upravil v zmysle § 122 ods. 13 Tr. zák.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trnava na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.